

رشحات عرفان

ترجمه مکتوب بیت العدل اعظم الهی

خطاب به یکی از افراد احباء

مورخ ۲۵ جولای ۱۹۷۴

دوست عزیز بهائی،

نامه آن یار روحانی متضمن مطالبی که در کلاس تزیید معلومات امری در باره عصمت مولای حنون حضرت ولی امرالله ابراز شده بود واصل گردید و نگرانی شما مورد توجه قرار گرفت. بنابر نامه آن یار روحانی این مسئله در ارتباط با بعضی از مطالبی که حضرت ولی امرالله در کتاب "قرن بدیع" در باره وقایع تاریخی ذکر فرموده‌اند و توصیفی که از اخلاق و رفتار مخالفین امر مخصوصاً حاجی میرزا آقاسی فرموده‌اند مطرح شده بوده است. نامه‌هایی که توسط منشی حضرت ولی امرالله از طرف هیکل مبارک خطاب به افرادی که سؤالات مشابهی را مطرح کرده بودند صادر گردیده بطور وضوح حوزه معصومیت حضرت ولی امرالله را مشخص می‌سازد. از این نامه‌ها که یکی در سال ۱۹۳۴ و دیگری در سال ۱۹۵۶ صادر شده دو قسمت در اینجا نقل می‌شود.

"مصون بودن ولی امرالله در حدود مسائلی است که اختصاصاً مربوط به امر الهی و تبیین تعالیم آنست. ولی امرالله مرجعی مصون از خطا در مواضع دیگر از قبیل اقتصاد و علوم و غیر آن نیستند."

"معصومیت ولی امرالله مربوط به تبیین آثار مبارکه و نحوه اجرای آنست و همچنین هر دستوری که در ارتباط با حفظ و صیانت امرالله صادر فرماید باید دقیقاً از آن پیروی شود، زیرا ولی امرالله در امور مربوط به صیانت مصون از خطا هستند. همان طور که در الواح وصایای حضرت عبدالبهاء صریحاً منصوص است، ولی امرالله تحت هدایت و حمایت حضرت بهاءالله و حضرت نقطه اولی هستند."

و اما در باره صحت مطالب تاریخی، حضرت ولی امرالله متکی به اطلاعاتی بوده‌اند که در دستریشان بوده است. مثلاً در کتاب قرن بدیع* در باره حاجی میرزا آقاسی چنین آمده است که او "عنصری بی کفایت و بدقلب و متلون المزاج و معلّم و مرشد محمدشاه بود." نقل قولی که متناسب و مربوط به این توصیف و مؤید آنست در صفحات ۴۳۹ - ۴۴۰ جلد دوم کتاب "تاریخ ایران" تألیف "پرسی سایکس" (P.M. Sykes) مندرج است و در حاشیه صفحه ۲۳۳ "تاریخ نبیل" درج شده است:

"اوضاع ایران رضایت بخش نبود، زیرا حاجی میرزا آقاسی که مدت سیزده سال عملاً زمام امور را بدست داشت، بنا بر گفته رالینسن Rawlinson در باره وضع ایران در نیمه قرن نوزدهم، از سیاستمداری و دانش نظامی بکلی بی اطلاع و در عین حال چنان مغرور بود که به توصیه‌های دیگران توجهی نمی کرد و آنقدر حسود بود که همکاری کسی را نمی پذیرفت. در کلام بی رحم، در رفتار خشن و موهن، و به کاهلی معتاد بود. خزانه دولت را به مرز ورشکستگی و کشور را به آستانه انقلاب کشاند."

حضرت ولی امرالله در باره مستند بودن مطالب تاریخی بسیار دقت می فرمودند. یکی از احبای یزد عریضه‌ای به حضور مبارک تقدیم کرده بود دائر بر این که شرحی که حضرت عبدالبهاء در یکی از الواح در باره وقایع مربوط به شهادت بعضی از یاران در یزد مرقوم فرموده‌اند با اطلاعاتی

که در باره وقایع مزبور در دست است اختلاف دارد. حضرت ولی امرالله در پاسخ مرقوم فرمودند که احبای الهی باید با نهایت دقت اطلاعات لازم را جمع‌آوری و بلا تأمل بصورت مدارک تاریخی ثبت و ضبط نمایند، چون حضرت عبدالبهاء بنفسه در ابتدای لوح مزبور مرقوم فرموده‌اند که آنچه در لوح مذکور آمده بر اساس اطلاعاتی بوده که از یزد به حضورشان عرض شده بود.

مایه تأسف شدید است اگر بعضی از یاران نتوانند نثر شیوا و بدیع آثار حضرت ولی امرالله را تشخیص دهند. تسلط و استادی حضرت ولی امرالله در زبان انگلیسی معنای کلام را بسیار واضح می‌سازد و این از خصوصیات آثار مهم است.

بسیار خوشوقتیم که آن یار روحانی و قرینه محترمه کلاسهای تزیید معلومات امری برای احباء ترتیب می‌دهید. در احیان دعا در اعتاب مقدسه مذکور خواهید بود.

با تحیات ابدع ابھی

بیت العدل اعظم